

LA VEU DEL MUSSOL

Butlletí de l'A.P.M.A. Agrupació per a la Protecció del Medi Ambient del Garraf
C/Sant Sebastià, 11. 08800 Vilanova i la Geltrú. <http://www.vvirtual.es/apma>

NÚMERO 8
GENER 1997

O ESTÀS AMB UNS O ESTÀS AMB ELS ALTRES

O s'urbanitzen Els Colls o no s'urbanitzen; o s'opta per un model de grans infraestructures com l'A-16 o per un altre fonamentat en l'equilibri territorial; o es fan transvasaments d'aigua o s'apliquen polítiques d'estalvi; o es construeixen grans incineradores de residus com la que es vol fer a Zona Franca o s'aplica un model de recollida selectiva integral; o es prioritza el transport privat o el públic,...

No es tracta de fer caure a ningú en dualismes simplistes, però hi ha qüestions (aquestes i moltes altres) que ara ja no admeten terme mig.

Des de l'APMA intentem treballar per a promoure la discussió al voltant dels temes que afecten al medi ambient

comarcal, que són molts, i posteriorment desenvolupar els estudis i accions que es consideren més adients per a assolir els objectius de preservació i sostenibilitat que es persegueixen.

Davant la urgència de promoure un debat a fons sobre el model de societat en què vivim, la nostra associació està completament oberta a totes les persones que tinguin idees noves i propostes amb ganes de desenvolupar.

Les reunions de l'APMA són a Vilanova els divendres a les 20h al TOC (C/Sant Sebastià, 11) i a Sitges, els dijous a les 22h al Retiro.

APMA

ELS COLLS: UN FRACÀS DE LA DEMOCRÀCIA

Escriure un altre cop sobre un assumpte del que ja hem parlat moltes vegades no deixa de ser necessari, però suposa un cost addicional d'imaginació per tal de no fer-se repetitiu. Enfocarem el tema des del sentiment de vergonya que ens produeix aquest cas, a veure si així provoquem la catarsi col·lectiva necessària per a donar una solució raonable a un problema de primera magnitud.

El fet que s'ultimin els preparatius per començar l'execució d'un macroprojecte urbanístic de luxe, amb camp de golf inclòs, a la zona litoral situada entre Vilanova, Sant Pere de Ribes i Sitges (coneguda com Els Colls i Les Coves), suposa una vergonya. Suposa una vergonya, en primer lloc, per la poca consciència ciutadana demostrada en aquest tema. Sembla que la importància ecològica d'aquest indret i la funció equilibradora del paisatge que realitza al Garraf no sigui prou motiu per mobilitzar un ciutadà massa ocupat en la pròpia supervivència quotidiana o massa acostumat a no fer res per millorar el seu entorn més immediat (per què ho he de fer, si ja voto cada quatre anys els encarregats de fer-ho?). Potser sí que la majoria silenciosa

té assumit el discurs que tot va bé i que estem en el millor dels móns possibles.

En segon lloc, suposa una vergonya per aquells ciutadans que, tenint les idees clares i una visió del què passa, creuen

que el seu esforç no servirà per a res i que l'autoritat que ha de decidir sobre l'assumpte no se'ls escoltarà pas. Aquesta renúncia apriorística és el millor dels favors que podem fer a l'entramat polític i immobiliari, sempre decidit a demostrar a aquest tipus de ciutadà que té raó i que val més que dediqui la seva energia a altres activitats més agradaes.

I en tercer lloc, suposa una vergonya i un escàndol polític de primer ordre, la rapidesa, secretisme, irregularitat (cas de la requalificació dels terrenys d'IMSA o les obres començades a Sant Pere de Ribes) i consens amb que han actuat quasi sempre els grups polítics dels diferents ajuntaments.

No s'han preocupat de crear un debat social i ciutadà sobre el tema; al contrari, les tímides reaccions ciutadanes han estat esclafades, menyspreades i ignorades.

(continua)

Salvem "Els Colls", la campanya continua

En definitiva, s'ha impedit per acció i omissió premeditada, la participació i decisió populars en un tema clau per l'equilibri ecològic (cada cop més precari) de la comarca.

Aquestes actituds sumades, apliqueu-les a qualsevol altre tema o àmbit de la vida (econòmic, social, laboral) i trobareu

els ingredients que donen com a resultat un món injust, insolidari, inhabitable i, quan ja no s'aguanti per enlloc, feixista com a solució final contrària a la catarsi que des d'aquí proposem.

Francesc Queralt

LA PARTICIPACIÓ CIUTADANA: UNA PANTOMIMA

La decisió de la Comissió Provincial d'Urbanisme, presidida pel Sr. Solans, de denegar la proposta de l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú de requalificar de sòl no urbanitzable a sòl residencial uns terrenys propietat d'IMSA ha estat, de ben segur, un gerro d'aigua freda sobre els caps de la política urbanística de l'Ajuntament. Aquesta decisió ha posat fre a una operació especulativa encoberta pel propi Ajuntament, que podia haver constituït un escàndol de conseqüències imprevisibles.

Però, qui són aquests caps? Per una banda tenim els capitosts dels partits polítics, gent que de petits jugaven al Palé (versió antiga del

Monopoly), mostrant grans aptituds per l'urbanisme i que, de més grandets, van quedar captivats pel progrés que representava el creixement desmesurat de la ciutat. Per altra banda, tenim els caps tècnics de la tercera planta: tots uns senyors arquitectes que saben bé amb qui es juguen els "quartos". Tot plegat una simbiosi perfecta.

Els regidors i les regidores de l'Ajuntament no haurien d'haver-se deixat entabanar per les decisions de la gent *entesa* (en el Monopoly) o per la disciplina de vot del partit (a la orden mi capitán!). En aquesta ocasió van votar a favor d'una requalificació tècnicament improcedent, i això hauria de servir perquè reflexionessin sobre les estructures obsoletes del poder polític actual.

El disseny d'una ciutat hauria de ser una qüestió oberta a les persones que hi viuen, hauria d'haver-hi una participació real en aquestes qüestions tan transcendents pel futur d'una ciutat. Els planejaments urbanístics haurien

d'informació pública d'aquesta requalificació, continuem dient que aquestes sis hectàrees de sòl no urbanitzable s'han de preservar perquè formen part d'Els Colls, una part dels quals encara són protegits pel propi Pla general d'Ordenació Urbana justament pel seu gran valor natural i paisatgístic.

L'Ajuntament, que va desestimar els suggeriments que vàrem fer, hauria de replantejar-se un altre cop les nostres propostes.

A l'expedient del procés de requalificació només hi ha uns arguments urbanístics que no es poden agafar ni amb pinces, ja que no es parla de la conveniència de requalificar un sector de la ciutat, sinó estrictament de la finca d'un sol propietari:

IMSA. A l'expedient no surt res, evidentment, de l'estudi de viabilitat de l'empresa ni de les clares amenaces, per part de l'amo, de tancar en el cas que l'alcalde no cedís als seus interessos.

Però alguns dirigents polítics de dretesquerres (tot junt) s'entesten a afirmar que la decisió ja estava pactada amb el Director General d'Urbanisme (que faria la vista grossa). Aleshores, els que hem participat com a ciutadania en el procés democràtic de la informació pública i que estem disposats a acceptar la decisió fruit del debat, la reflexió i el diàleg ens adonem que la participació només ha estat una pantomima propiciada per mals actors.

Jaume Marsé i Ferrer

de donar una visió global i integradora de tots els aspectes i problemes que comporta una aglomeració humana i, sobretot, haurien d'evitar possibles actuacions especulatives en el preu del sòl.

A Vilanova i la Geltrú tenim un Pla General d'Ordenació Urbana de l'any 1981 que s'hauria d'haver revisat fa sis o set anys. Mentrestant, aquests caps responsables de la política urbanística han estat i estan portant a terme una política de pedaços, que és l'antítesi de qualsevol planejament urbà. Uns pedaços que només serveixen per a tancar els forats d'una política urbanística que no té una visió global de ciutat.

L'APMA va ser l'única entitat cívica que va participar en el procés (tràmit?)

EL CONSELL DE MEDI AMBIENT: UN TRÀMIT?

A la gent de l'APMA sovint ens han dit que som uns fonamentalistes, que volem intervenir en política, que anem contracorrent... I un dels llocs on més hem hagut de sentir aquestes afirmacions és en el Consell Municipal de Medi Ambient de Vilanova. Us ho podeu creure?

Entenem que el Consell de Medi Ambient, i així ho diuen els seus estatuts, és una eina per mitjà de la qual els diferents àmbits socials de la vila poden obtenir informació, expressar el seu punt de vista, presentar propostes, al·legacions... i participar d'alguna manera en la gestió del medi del nostre municipi.

Res més lluny de la realitat. És ben manifest que el Consell de Medi Ambient encalla o aparca els temes, no es mou gens per tirar endavant les propostes aprovades, no facilita l'accés a la informació...

També és molt suggerent l'absència habitual per abandonament, en les reunions del Consell, dels

representants de diversos partits polítics i entitats. Probablement deguda a la inoperativitat del Consell.

A més a més, és normal que la mitjana de formació i sensibilitat mediambientals dels components d'aquest consell sigui tant baixa, com és el cas? És normal que el regidor de via pública i medi ambient faci una contribució tan gran a aquesta davallada?

Tenim la sensació que el Consell és un simple tràmit que han de fer periòdicament els representants de l'Ajuntament. Si poguéssim comptar els esbufecs que deuen fer cada vegada que han d'entrar a la sala on es reuneix el Consell...

Així doncs, cansats d'esmerçar esforços en un Consell tan inoperant ens preguntem: això què és? El Consell de Medi Ambient o el tràmit del Medi Ambient?

APMA Vilanova i la Geltrú

AMB LA SOLIDARITAT HÍDRICA HO SOLUCIONAREM TOT

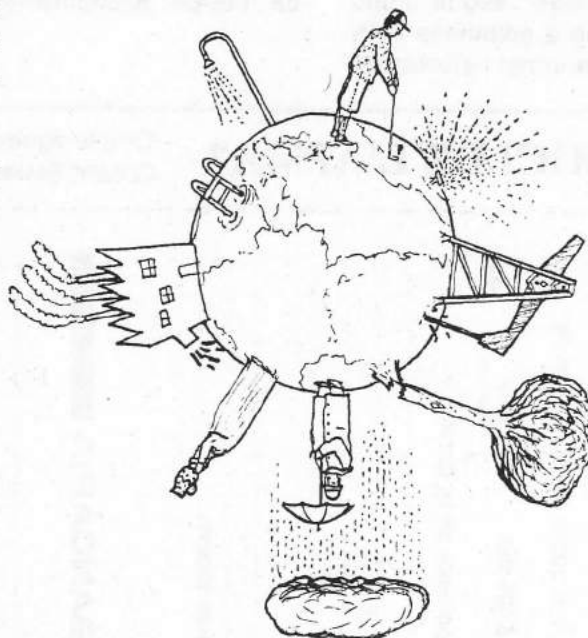
La comarca del Garraf és, sens dubte, una gran consumidora d'aigua envasada. Som els clients més fidels de les empreses envasadores d'aigua mineral. D'altra banda, les nostres grans col·laboradors domèstics: les rentadores, els escalfadors... passen un autèntic calvari i tenen una vida més curta del que és habitual.

El cas és que l'aigua que surt per les nostres aixetes no és bona ni per a regar les plantes. Amb la senzilla acció de rentar-se les dents, els forasters que ens visiten deuen al·lucinar. Possiblement deuen pensar que agafem l'aigua directament del mar.

Què ha passat? Doncs que els aqüífers que subministren els nostres municipis estan tan sobreexplotats que l'aigua marina ha avançat costa endins, ocupant terreny a l'aigua dolça. I per no parlar dels contaminants industrials, agrícoles i domèstics que continuament aportem al medi, una bona part dels quals tard o d'hora entra en contacte amb els aqüífers subterranis.

La solució màgica! Recorrem a la solidaritat hídrica. És a dir, si la nostra comarca no té prou aigua, fem canalitzacions

i portem-la d'altres indrets del país on hi hagi excedents d'aigua disponibles.

Dit i fet. En aquests moments les obres de canalització del transvasament d'Abrera, per portar aigua del Llobregat cap a les comarques de l'Alt Penedès i el Garraf es troben ja en un estat força avançat.

Oh però! I les mesures preventives?

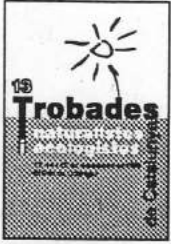
Per recuperar els nostres aqüífers: No podríem sensibilitzar i informar a la població per disminuir el consum d'aigua? I si milloréssim el rendiment de la xarxa? No podríem posar comptadors a totes les cases? Farem desaparèixer els dipòsits que encara tenen sobreïdor? Aprofitarem més l'aigua del pantà de Foix? Què tal si reutilitzéssim l'aigua de les depuradores municipals? No seria normal pensar

que els camps de golf no són ni adequats ni convenients per a la nostra comarca? Els nostres municipis no podrien deixar de créixer i començar a desenvolupar-se?

bé... les mesures preventives ja vindran...

Helga Rovira

JORNADES NATURALISTES I ECOLOGISTES

Els dies 13, 14 i 15 de desembre van celebrar-se al Prat de Llobregat les tretzenes trobades naturalistes i ecologistes de Catalunya. No hi podíem faltar!, vam col.laborar activament amb el conjunt de les activitats desenvolupades, apor-

tant-hi, a més, dues ponències referents a campanyes que ens han ocupat i ens ocupen, la campanya "Salvem els Colls" i la duta a terme els anys 93 i 94 per aturar la destrucció de Posidònia Oceànica causada per l'extracció de sorra a gran escala davant les costes de Sitges. Seria inacabable abordar en aquest petit espai ni tan sols un breu resum del que han estat aquestes trobades, volem, per això, limitar-nos a destacar les reflexions més importants sorgides dels debats.

El moviment ecologista ha aconseguit acabar amb l'hegemonia inqüestionada del model industrialista. A partir de la cimera de Rio s'ha encetat la nova era de la "retòrica sostenible", hem començat una etapa d'esquizofrènia galopant. Tothom reconeix que cal fer alguna cosa pel medi ambient, els medis de comunicació en van plens, les declaracions i compromisos governamentals sobre el paper s'allargassen per les lleixes de les estanteries (posant a prova la seva "sostenibilitat").

A la vegada, però, tots els informes solvents ens diuen que les coses van malament. Millor dit, van a pitjor. L'actitud d'empreses i governs, ha començat a canviar. El primer símptoma és justament el que Greenpeace n'ha dit l'estratègia del "rentat d'imatge" seguit d'uns tímids inicis molt poc consistents cap a solucions més autèntiques barrejat amb maquillatges verds i ofertes de

diàleg i col.laboració amb el moviment ecologista. Res d'això es produiria si, certament, les empreses i els governs no tinguessin problemes grossos. Des de l'infart circulatori provocat per l'automòbil fins a l'infart de les deixalles, des de la crisi nuclear a l'efecte hivernacle, l'aprimament de la capa d'ozó, la destrucció de la biodiversitat o la desertització, en cada una de les seves manifestacions concretes la crisi ecològica global esdevé, per a ells, una crisi de legitimació.

Totes les enquestes són contundents a l'hora d'afirmar que la gent no es fia ni un pèl de les empreses i els governs en temes de medi ambient, i en canvi atorguen més credibilitat als grups ecologistes on hi treballen persones de forma totalment altruista.

Cal confrontar la cultura tecnocràtica de les empreses i les administracions amb la democràcia participativa que necessitem per desenvolupar autèntiques solucions a la crisi ambiental. L'estratègia del rentat d'imatge necessita dividir el moviment entre uns ecologistes "raonables", que acceptin tractes inacceptables a canvi del seu reconeixement com a interlocutors privilegiats, mentre la resta serà titllat de "fonamentalista" i radical.

Hem de valorar més que mai la unitat d'acció de tot el moviment al voltant de propostes alternatives comunes. En aquest sentit hem començat a caminar a partir d'aquestes trobades impulsant com a primers elements de coordinació la xarxa Telemàtica i la revista Ecoilla, que és ja una realitat que va fer la presentació, justament, en el marc d'aquestes trobades i que necessita el suport de tots per assegurar la seva consolidació.

Joan Carles Ximenes

ENCARA NO ETS SOCI DE L'APMA?

Omple aquesta butlleta i fes-la arribar a
C/Sant Sebastià, 11. Vilanova i la Geltrú

Col.labora en la conservació del medi ambient.
Omple el butlletí i fes-lo arribar a:

A.P.M.A.

C/Sant Sebastià, 11. Vilanova i la Geltrú. 08800 Barcelona.

BUTLLETA D'INSCRIPCIÓ

Desitjo col.laborar amb una aportació anual de:

1.000 ptes 2.000 ptes ptes

Nom i cognoms:

Desitgem col.laborar amb una quota anual familiar de:

4.000 ptes 8.000 ptes ptes

Nom i cognoms dels components de la família:

.....
.....
.....

Adreça:
C.P.: Població:
Telèfon: Adreça electrònica:
Signatura:

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Banc/Caixa:
Codi del Banc/Caixa (4 dígits):
Nº oficina (4 dígits): D.C. (2 dígits):
Nº compte/líbreta (10 dígits):
Titular del compte/líbreta:
Document d'identitat del titular:
Adreça del Banc/Caixa:
C.P.: Població:

Autoritzo que carreguin al meu compte/líbreta els rebuts que siguin presentats per A.P.M.A. al meu nom.

Signatura Data:
(del titular del compte/líbreta)

SOM L'APMA DE SITGES

Arran d'una tertúlia sobre el nostre litoral, un grup de persones de Sitges sensibilitzades per temes ecològics i mediambientals, ens vàrem reunir en un cafè de Sitges per escoltar i debatre sobre aquest tema. En acabar la tertúlia vàrem decidir que tot plegat no podia quedar només en paraules i calia passar a l'acció. La gent de l'APMA ens van oferir tot el seu suport, així que de cop ens vam trobar davant del grup ecologista de Sitges, l'APMA de Sitges, que vàrem presentar per obrir a tothom les portes el dia Internacional del Medi Ambient del 1996.

Pensem que el fet d'haver nascut sota el paraigües de l'APMA de Vilanova és força interessant ja que per una banda evita la feina prou fatigosa de la legalització de l'entitat amb tota la paperassa i pèrdua de temps que això comporta; per l'altra creiem que és molt positiu que, alhora que un altre poble, en aquest cas Sitges, es dota d'un grup ecologista i això sempre està bé, dona a l'APMA un caire comarcal ja que molts problemes que afecten el medi ambient, sovint afecten la totalitat de la nostra comarca.

Des de l'APMA de Sitges pensem treballar, conjuntament amb la gent de Vilanova per tots aquells temes que vagin en defensa del medi ambient com la lluita pel tancament de l'Abocador de la Vall de Joan, la preservació de l'àrea litoral entre Sitges i Vilanova coneguda per Les Coves - Els Colls, la conscienciació de la població respecte a actituds més ecològiques, etc... Entre tots farem sentir La Veu del Mussol a la nostra comarca!

APMA de Sitges

SALVEM LA PINEDA DE VALLBONA

La relació natural entre la terra i el mar caracteritzen el litoral com un sistema complex, dinàmic i extremadament fràgil. El litoral del Garraf és ben singular però també vulnerable, i com qualsevol altre tram del litoral, precisa d'un planejament integral.

L'urbanització és el factor de desequilibri més rellevant que pateix aquesta zona, i és conseqüència d'una explotació sense control real, fruit d'una política clarament insostenible i fora de lloc dins les tendències actuals, seguint els programes que marca la Unió Europea (1).

Dins d'aquest context la **Pineda de Vallbona**, situada prop de la urbanització Rat-Penat és una de les poques pinedes existents al litoral del Garraf, tot i així està a punt de desaparèixer degut a la urbanització desmesurada de vivendes aprovada per l'Ajuntament de Sitges i la Conselleria d'Urbanisme.

La pineda de Vallbona conserva un elevat interès ecològic i paisatgístic que ha estat reconegut pel mateix Ajuntament de Sitges.

- S'hi podentrobar més de 113 vertebrats (entre els quals hi ha mussols, esquiroles, rat-penats, amfibis,...) molts dels quals

(1) El programa comunitari de política i actuació en matèria de medi ambient incorpora les zones costaneres com un aspecte d'especial gravetat i afegeix que "aquests temes no han de tractar-se com a problema sinó com a símptoma d'una mala gestió i de l'existència d'abusos".

hi trobaren acollida després dels importants incendis al Parc Natural del Garraf.

- Hi ha una comunitat vegetal molt interessant i poc antropitzada. Destaca la presència de margalló.

- La pineda es troba just fora dels límits del Parc, a la zona anomenada pre-parc, i representa un potencial important de dispersió de llavors cap a les àrees del parc que té al voltant, totes elles castigades pels incendis.

Volem remarcar que, a més, la pineda té un interès social i de qualitat de vida, per a tota la comunitat de veïns, turistes i visitants de la urbanització Rat-Penat. I durant tot l'any la pineda és, de fet, l'únic lloc per on els veïns poden passejar per un medi bonic i tranquil.

L'alcalde de Sitges es mostra d'acord amb tot l'exposat i reconeix que l'any 1989 es dugué a terme una "incoherència urbanística i una mala política" quan en el Pla General Municipal es classificà la pineda com a zona urbanitzable. El reconeixement d'aquest error de fa set anys per una de les parts polítiques responsables és un motiu més per exigir que es trobi una situació per salvaguardar la pineda, considerant un crim tallar un sol dels seus pins.

Grup de joves de Rat-Penat.
Telèfon 337.76.89 (Dani)

EL MONIATO

- Moniato doble a Martí Virgili, regidor de Via Pública i Medi Ambient a Vilanova i la Geltrú.

Durant una sessió del Consell Municipal de Medi Ambient un membre de l'APMA va proposar que s'apliquessin mesures d'estalvi i reutilització d'aigua a la ciutat. La seva resposta fou:

- **Molt bona idea, ja li ho diré al Cap del Servei Municipal d'Aigües.**

A continuació també es varen proposar mesures d'estalvi i eficiència energètica, i novament la resposta fou molt més que interessant.

- **Però, tú què vols? Que afluixi la bombeta i apagui l'estufa, o què?**

CAMPANYA SALVEM "ELS COLLS"

L'Ajuntament de Vilanova vol fer pisos a la zona, el de Sant Pere de Ribes una urbanització de luxe i el de Sitges un nou camp de golf i una zona hotelera, no hi tens res a dir? Si no vols que la zona litoral entre Vilanova i Sitges sigui urbanitzada completament, afegeix-te a la campanya.

VINE A LA REUNIÓ
dissabte 25 de gener, a les 19 h
al TOC. C/Sant Sebastià, 11

LA RECOMANACIÓ

Títol: **EL MEDI AMBIENT VIST PEL SUD**

Editorial: **Beta Editorial (Col·lecció debats mediambientals)**

Autors: **Víctor Toledo, Vandana Shiva, Tewolde Berhan**

Un llibre al voltant de la crisi ecològica com a crisi de civilització. Sota les diferències dels sistemes socials rau un conjunt de similituds, una mena de model suprem que totes les nacions del Sud es veuen forçades a imitar, a través d'una infinitat de mecanismes que responen a la inèrcia global imposada per Occident. I és en aquesta matriu civilitzadora on han de buscar-se les causes del conjunt de factors que avui amenacen la supervivència de l'espècie.

La resolució de la crisi del planeta ha de considerar, com a mínim, els següents trets estructurals de les societats contemporànies: el caràcter homogeneitzant, la tendència a la centralització del poder i de les decisions, l'obsessió especialitzadora, el caràcter depredador i ineficient dels sistemes productius, i la desigualtat en l'accés als recursos del planeta.

BREUS

- **l'APMA i l'EUPVG vàrem fer una repoblació forestal**

En el marc d'ECOCULTURA '97, que s'està preparant pel proper mes d'abril, el passat 22 de desembre l'APMA i l'Associació de Medi Ambient de l'Escola Universitària politècnica de Vilanova i la Geltrú vàrem realitzar conjuntament una repoblació forestal al Parc Natural del Garraf. A l'acte hi vingueren unes 40 persones i es van plantar més de cinc-centes alzines. El mes d'abril es farà un seguiment de l'evolució dels arbres plantats.

- **conveni entre l'APMA i l'Ajuntament**

Un any més (i ja són sis) l'Ajuntament no ha concedit subvenció a l'APMA. No obstant aquest any hem signat un conveni amb el consistori per a fer educació ambiental a les escoles al voltant del tema de l'aigua.

- **campanya de Nadal**

Coincidint amb l'esquizofrènia nadalenca des de l'APMA es va llançar una campanya de sensibilització al voltant de quatre temes apropiats per les dates: la comercialització d'abrics de pell, l'ús decoratiu dels avets, el consum exagerat que es tradueix en una gran generació de residus i la utilització de molsa en els pessebres.

- **ja som a Internet**

Gràcies a la gentilesa de l'empresa Vilanova Virtual, l'APMA ja és a Internet. La nostra pàgina web és a <http://www.vvirtual.es/apma> i la nostra adreça de correu electrònic és fximpuig@vvirtual.es

- **NO al Programa Metropolità de Gestió de Residus Municipals**

L'APMA participa de forma activa a la Plataforma Cívica per la Reducció de Residus. Actualment aquest conjunt de més de seixanta associacions veïnals, ecologistes, de consumidors,... s'oposa de forma frontal a l'aprovació del PMGRM: un programa que no preveu el tancament de l'abocador del Garraf, ni la incineradora de Sant Adrià del Besós; però si que pretén construir una gran incineradora a la Zona Franca de Barcelona.

L'ULL DEL MUSSOL

